

Den gavmilde danske skatteborger.

Den nyligt indgåede trepartsaftale om dansk landbrug vil sandsynligvis gøre en vis gavn for biodiversiteten, havmiljøet, klimaet etc. Men det er jo som sædvanlig den danske skatteborger, der skal betale festen. Og vi kommer også i fremtiden til at trækkes med et alt for stort og et ikke mindst for skatteyderne alt for kostbart landbrug. For det vil heller ikke i fremtiden være nogen god forretning for dansk økonomi at eksportere f.eks. billigt svinekød. Og der er ikke i aftalen nogen initiativer til at reducere Danmarks store og ødelæggende svineindustri.

Aftalen er kommet i stand på baggrund af gigantiske fejlprioriteringer i tidens løb siden 1950'erne, hvor man bestemte, at landbruget skulle have eneret til størsteparten af det danske areal. Da vedtog man bl.a., at danske vandløbs status skulle ændres fra at være natur med biodiversitet til at være afvandingskanaler for landbruget med det ene formål at lede vand væk fra markerne. Derfor gjorde man det, at man op igennem 1950'erne, -60'erne og -70'erne regulerede, udrettede og rørlagde stort set samtlige danske vandløb bl.a. med det resultat, at biodiversiteten forsvandt fra vore vandløb. Politikerne på Christiansborg og landbrugets organisationer fik gennemtruffet reguleringen trods alle advarsler fra eksperter og biologer.

Det var ikke landbruget, der skulle betale for dette. Det var selvfølgelig skatteborgerne, der på den ene side fik en gigantisk milliardregning og på den anden side mistede uvurderlige naturværdier.

Denne regulering af vore vandløb er en meget væsentlig årsag til de iltvindsproblemer, vi står med nu. For det betød, at de områder langs vandløbene (de efterhånden berømte lavbundsjorder), man tidligere ikke kunne dyrke, og som virkede som et filter for næringsstoffer, de blev nu drænet og tørlagt, så de kunne dyrkes helt ud til vandløbskanten. Dette resulterede i, at store mængder af kvælstof og andre skadelige stoffer kunne sive ud i vandløbene og videre ud i havet og søerne.

Graveprojekterne har krævet forbrug af en masse fossilt brændstof med et stort CO2 udslip til følge. Og det, at jorden er blevet tørlagt, har yderligere medført udsivning af store mængder klimagasser til atmosfæren, som før var bundet i den våde jord. Så ikke alene medførte reguleringen døde vandløb. Det medførte også skade på klimaet og et dødt hav og døde søer. Og et dødt hav betyder bl.a., at samfundet har mistet muligheden for at hente klimaneutralt protein op af havet i form af fisk og samtidig går glip af indtægter fra fiskeri.

Da jorden var drænet, skulle landmændene selvfølgelig have store tilskud for at dyrke den lavbundsjord, de havde fået foræret af skatteborgerne. Det er den jord, som skatteborgerne nu ifølge trepartsaftalen skal købe tilbage fra landmændene for et kæmpe milliardbeløb, fordi den skal tages ud af drift.

Derudover har skatteborgerne i løbet af de sidste 25 år ofret milliarder af kroner på at reetablere og restaurere nogle af de vandløb, som de selv i tidens løb blev tvunget til at betale for at få reguleret og ødelagt. Skjern Å kan nævnes som et kostbart eksempel.

Danske skatteborgere ofrer endvidere hvert år store summer på at oprense de regulerede vandløb, fordi disse i modsætning til naturlige vandløb gror og sander til, hvorved vandafledningen hæmmes. Så for at landbrugets vandafledning fra markerne kan opretholdes, skal tusindvis af kilometer vandløb hvert år graves op. Denne konstante graven i vandløbene fastholder dem i en tilstand uden et varieret liv. Det er ikke billigt, og det kræver meget fossilt brændstof.

Reguleringen af vandløbene har i øvrigt også den negative effekt, at vandet nu ledes så hurtigt væk fra markerne inde i landet, når det regner meget, at det kan medføre oversvømmelser i byerne langs vandløbene. Oversvømmelser, der er meget kostbare for samfundet.

I 2015 fik politikerne og landbrugets organisationer så gennemtruffet endnu en katastrofal landbrugsreform trods advarsler fra eksperter og biologer. Denne reform slog med stigningen i udledningen af kvælstof og fosfor de sidste søm i kisten for vores havmiljø. Således står de danske skatteborgere nu igen med en gigantisk regning for at rydde op efter politikerne og landbruget.

Når man tænker over, hvor lidt landbruget bidrager til dansk økonomi, er det ubegribeligt, at man skal vedblive at kaste så mange af samfundets ressourcer efter det.

Hvis man som dansk skatteborger gik i rigtig små sko, kunne man også nævne minksagen, hvor sammensmeltningen af landbrugslobbyen og det offentlige, har betydet en erstatning, der langt overgår, hvad man normalt ser i ekspropriationssager.

Forestil dig kære læser og skatteborger, hvad alle de mange milliarder til ovenstående udgifter kunne have været brugt til i det danske samfund til, hvis de ikke skulle være gået til at ødelægge naturen og rydde op efter landbruget og politikerne. Det har ganske enkelt været en utilstedelig omgang med skatteborgernes penge i årti efter årti.

Svinekød ser umiddelbart billigt ud, når det ligger i køledisken. Men indregner man ovenstående udgifter i prisen, ser regnestykket fuldstændig anderledes ud.

Det er ganske enkelt på tide, at vi borgere vågner op og siger, at nu vil vi ikke finde os i det længere.

Med venlig hilsen og god sommer
Landsforeningen mod Svinefabrikker

Kære medlem.

Du må meget gerne videresende dette nyhedsbrev til familie, bekendte og facebook venner.